

**Luxembourg, 9. oktober 2026
(OR. en)**

14090/26

**ECOFIN 1271
ENV 1188
CLIMA 512
FIN 1404
EIB
*ECB***

IZID POSVETOVANJA

Pošiljatelj:	Generalni sekretariat Sveta
Prejemnik:	delegacije
Zadeva:	Sklepi o podnebnem financiranju za Konferenco ZN o podnebnih spremembah leta 2026 (COP31) (Antalija, 9.–20. november 2026) – sklepi Sveta (9. oktober 2026)

V prilogi vam pošiljamo sklepe Sveta o podnebnem financiranju za konferenco ZN o podnebnih spremembah leta 2026 (COP31) (Antalija, 9.–20. november 2026), ki jih je Svet odobril na 4199. seji 9. oktobra 2026.

Sklepi Sveta
o mednarodnem podnebnem financiranju iz leta 2026

SVET EVROPSKE UNIJE

1. SE Z VELIKO ZASKRBLJENOSTJO SEZNANJA z ugotovitvami iz poročila o stanju svetovnega podnebja v letu 2025 (Svetovna meteorološka organizacija), da je bilo leto 2024 najtoplejše leto od začetka merjenja temperature, leto 2025 pa najbolj vroče leto. IZRAŽA ZASKRBLJENOST zaradi vedno večjih fizičnih in prehodnih tveganj za naravo, družbo, gospodarstvo in finančni sistem ter znatnih in naraščajočih stroškov, ki so povezani z nezadostnim svetovnim ukrepanjem glede podnebnih sprememb. POUDARJA, da pri podnebnem ukrepanju ne gre samo za stroške in učinke, temveč lahko spodbuja tudi resnične gospodarske priložnosti, vključno z dolgoročno gospodarsko odpornostjo, konkurenčnostjo, inovacijami in energetske varnostjo.
2. PONOVRNO POTRJUJE zavezanost Evropske unije celovitemu izvajanju Pariškega sporazuma in njegovih izidov, vključno s prvim pregledom globalnega stanja (1/CMA 5). POUDARJA, da je okrepljeno globalno podnebno ukrepanje nujno in da si morajo vse države, še zlasti največje povzročiteljice emisij, prizadevati za omejitev povišanja temperature na 1,5 °C.
3. JE SEZNANJEN Z mednarodnim razvojem dogodkov v pogajanjih o podnebnih spremembah ter POZDRAVLJA napredek, dosežen v procesu izvajanja Pariškega sporazuma, pa tudi izide 7. zasedanja Konference pogodbenic, ki ima vlogo zasedanja pogodbenic Pariškega sporazuma (CMA7) v Belému, še posebej Dialog Veredas o izvajanju člena 2.1(c) Pariškega sporazuma glede uskladitve finančnih tokov z razvojem, usmerjenim v zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in večjo odpornost proti podnebnim spremembam, ter začetek dela v zvezi z dveletnim delovnim programom o podnebnem financiranju. SE SEZNANJA Z objavo načrta od Bakuja do Beléma in PONOVRNO POZIVA vse akterje, naj si skupaj prizadevajo za povečanje financiranja iz vseh javnih in zasebnih virov, namenjenega za podnebne ukrepe držav pogodbenic v razvoju, na vsaj 1,3 bilijona USD letno do leta 2035.

4. PONOVRNO IZRAŽA popolno zavezanost EU in njenih držav članic mednarodnemu podnebnemu ukrepanju, in sicer prek finančnih instrumentov v podporo prehodu na podnebno nevtralnost in večji podnebni odpornosti ter prispevkov za dvostransko in večstransko podnebno ukrepanje. IZPOSTAVLJA vlogo strategije Global Gateway in evropskih institucij za financiranje razvoja pri podpiranju podnebnega ukrepanja partnerskih držav, prehoda na čisto energijo in trajnostnega razvoja.
5. POUDARJA, da je mednarodno podnebno financiranje, ki so ga zagotovile in mobilizirale razvite države, doseglo 132,8 milijarde USD v letu 2023 in 136,7 milijarde USD v letu 2024, tako da je že tretje leto zapored preseglo cilj 100 milijard USD. POUDARJA, da EU in njene države članice kljub fiskalnim in geopolitičnim izzivom še naprej največ prispevajo k mednarodnemu podnebnemu financiranju, ter SE ZAVEZUJE, da bo še povečal sinergije med financiranjem za podnebje, biotsko raznovrstnost, zmanjševanje onesnaževanja, sladkovodne, morske in oceanske vire ter trajnostno gospodarjenje z zemljišči.
6. PONOVRNO POTRJUJE, da EU in njene države članice v okviru globalnih prizadevanj ostajajo zavezane doseganju rezultatov pri mednarodnem podnebnem financiranju z uresničevanjem novega skupnega količinsko opredeljenega cilja glede podnebnega financiranja. POUDARJA, da je namen navedenega cilja mobilizacija podnebnega financiranja za države v razvoju iz zelo raznolikih virov – javnih in zasebnih, dvostranskih in večstranskih, vključno z alternativnimi viri – v kontekstu ambicioznih in uravnoteženih ukrepov za blažitev in prilagajanje ter preglednega izvajanja. SE ZAVEZUJE, da si bo v sodelovanju z vsemi partnerji prizadeval za izvedbo vseh elementov navedenega cilja, vključno z globalnim ciljem, da se do leta 2035 mobilizira vsaj 300 milijard USD letno. PODPIRA poziv k prizadevanjem, da se financiranje prilagajanja do leta 2035 vsaj potroji. POUDARJA, da je za dosego novega skupnega količinsko opredeljenega cilja glede podnebnega financiranja nujno treba razširiti bazo prispevajočih, in ODLOČNO POZIVA vse države s finančnimi zmožnostmi za to, naj si še bolj prizadevajo za mobilizacijo podnebnega financiranja za države v razvoju, da bodo izpolnile ta novi skupni cilj in cilje, o katerih so se dogovorile vse pogodbenice na konferenci CMA6 v Bakuju.

7. POUDARJA, kako nujno je okrepljeno ukrepanje vseh držav za uskladitev finančnih tokov z razvojem, usmerjenim v zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in večjo odpornost proti podnebnim spremembam, v skladu s členom 2.1(c) Pariškega sporazuma, pri čemer priznava, da je to nujnost tako na mednarodni kot na domači ravni. POZIVA k nadaljnjemu napredku v zvezi s členom 2.1(c) na mednarodni ravni in v EU, tudi z nadaljnjo implementacijo in razvojem okvirov trajnostnega financiranja. OPOZARJA na vlogo oblikovanja cen ogljika pri postopnem opuščanju fosilnih goriv ter na pomen postopnega opuščanja podpore za fosilna goriva, vključno z neučinkovitimi subvencijami za fosilna goriva, ki ne obravnavajo energetske revščine ali pravičnega prehoda, ob upoštevanju obstoječih zakonskih zahtev in odstopanj. POUDARJA pomen verodostojnih načrtov za prehod in celovitosti okvirov trajnostnega financiranja ter PRIZNAVA, da je za prehod na podnebno nevtralnost potreben uravnotežen pristop, pri katerem se upoštevajo energetska varnost, cenovna dostopnost, stroškovna uspešnost in odpornost.
8. OPOZARJA, da je doseganje obsega naložb, ki ga zahteva Pariški sporazum, močno odvisno tudi od povečanja zasebnih naložb in mobilizacije domačega podnebnega financiranja. POUDARJA, da bi morale vse države povečati spodbudna okolja za zasebne trajnostne naložbe ter podnebna vprašanja vključiti v makroekonomske, fiskalne in finančne politike in instrumente, kot so določanje cene ogljika, zeleno proračunsko načrtovanje, okviri trajnostnega financiranja, objavljane primerljivih in zanesljivih finančnih informacij v zvezi s podnebjem ter načrtovanje javnih naložb. PRIZNAVA, da je financiranje dejavnosti, povezanih s fosilnimi gorivi, še naprej ena od glavnih ovir za izpolnitev ciljev Pariškega sporazuma. ODLOČNO POZIVA vse akterje, da pospešijo prehod k izpolnjevanju teh ciljev, ter POUDARJA, da imajo javne finance, vključno s podporo v obliki financiranja pod ugodnimi pogoji in izvoznih kreditov, spodbujevalno vlogo pri sproščanju zasebnih finančnih tokov za ta prehod.

9. IZPOSTAVLJA ključno vlogo multilateralnih razvojnih bank pri obravnavanju tveganj, povezanih s podnebjem, in mobilizaciji podnebnega financiranja, tudi financiranja prilagajanja, iz vseh virov. PRIZNAVA vlogo večstranskih podnebnih skladov v mednarodni arhitekturi podnebnega financiranja ter POZIVA k izboljšanju njihove učinkovitosti. POZIVA k nadaljevanju reform multilateralnih razvojnih bank, da se bodo bolje odzivale na svetovne izzive, tudi z doseganjem napredka pri globalnem podnebnem ukrepanju, izboljšanjem usklajevanja in prizadevanjem za večjo usklajenost s Pariškim sporazumom, pri čemer pa je treba zavarovati dolgoročno finančno stabilnost multilateralnih razvojnih bank in njihove zanesljive bonitetne ocene. OPOZARJA na skupno izjavo multilateralnih razvojnih bank na konferenci COP29, v kateri so se zavezale k ambicioznemu podnebnemu ukrepanju in povečanju podnebnega financiranja, ter IZRAŽA ZASKRBLJENOST nad možnostjo upočasnitve uresničevanja teh podnebnih zavez; POTRJUJE zavezo delničarjev multilateralnih razvojnih bank EU, da bodo ohranili ambicioznost in zagon pri usklajevanju s Pariškim sporazumom in mobilizaciji zasebnega financiranja, ter SPODBUJA multilateralne razvojne banke, naj še okrepijo instrumente za mobilizacijo naložb zasebnega sektorja in zmanjšanje tveganja zanje v skladu s Pariškim sporazumom.
10. PRIZNAVA, da mednarodno javno podnebno financiranje, vključno s financiranjem pod zelo ugodnimi pogoji, ostaja bistveno za najbolj ranljive države in skupnosti, predvsem najmanj razvite države in male otoške države v razvoju. PONOVRNO POUDARJA potrebo po izboljšanju dostopa do podnebnega financiranja, tudi s poenostavitvijo postopkov za dostop in zmanjšanjem upravnih ovir, ter po povečanju financiranja prilagajanja iz vseh virov, zlasti za najmanj razvite države in male otoške države v razvoju, tudi z lokalno vodenimi pristopi in udeleženo vseh ravni vlade, sistemi zgodnjega opozarjanja, inovativnimi zavarovalnimi mehanizmi, javno-zasebnim sodelovanjem ter naložbami v krepitev odpornosti na lokalni, nacionalni in mednarodni ravni. POUDARJA, kako pomembni so financiranje v zvezi s tveganjem nesreč, preventivno ukrepanje in sistemi zgodnjega opozarjanja za zmanjšanje vrzeli v zaščiti ter okrepitev fiskalne in finančne odpornosti proti pogostejšimi in intenzivnejšimi s podnebjem povezanim nevarnostim. IZPOSTAVLJA, da mora biti financiranje na področjih podnebja, biotske raznovrstnosti, zmanjševanja onesnaževanja in razvoja skladno ter da se morajo mehanizmi financiranja na ravni države dopolnjevati, ter POZDRAVLJA napredek pri operacionalizaciji Sklada za izgube in škodo, vključno z najnižjo mejo dodelitve za male otoške države v razvoju in najmanj razvite države.

11. IZPOSTAVLJA potrebo po izboljšanju rezultatov, učinkovitosti in uspešnosti mednarodnega javnega podnebnega financiranja z izboljšanjem preglednosti in povečanjem odgovornosti, boljšim izkoriščanjem zasebnega financiranja in uporabo najrazličnejših instrumentov, kadar imajo največji učinek na ravni države. POUDARJA potrebo po racionalizaciji mednarodne finančne arhitekture ter pomen okrepljenega sodelovanja in večje interoperabilnosti med večstranskimi podnebnimi skladi, multilateralnimi razvojnimi bankami, nacionalnimi razvojnimi bankami, razvojnimi finančnimi institucijami in zasebnim sektorjem, tudi prek vsevladnih in vključujočih državnih platform ter platform za sodelovanje, kot je koalicija finančnih ministrov za podnebne ukrepe, ter SPODBUJA dejavno preučevanje in razvijanje inovativnih virov financiranja in instrumentov, vključno s trgi ogljika, odpisom dolga v zameno za podnebne ukrepe, zelenimi jamstvi, zelenimi obveznicami in drugimi instrumenti trajnostnega financiranja, ob hkratnem varovanju finančne stabilnosti, zagotavljanju preglednosti in okoljske učinkovitosti ter preprečevanju nesorazmernih posledic za ranljiva gospodarstva.
12. POUDARJA, kako pomembna je skladnost politik, tako da je zagotovljeno, da makroekonomska, fiskalna, trgovinska, naložbena in razvojna politika, pa tudi politike, povezane z biotsko raznovrstnostjo, trajnostno rabo zemljišč, sladkovodnimi in morskimi viri ter prehranskimi sistemi, podpirajo podnebne cilje ter razvoj, ki zagotavlja odpornost in nizke emisije toplogrednih plinov, ter so v skladu z njimi, in z ZANIMANJEM PRIČAKUJE 31. konferenco pogodbenic Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (COP31), ki bo priložnost za dosego napredka pri izvajanju svetovnih sporazumov o mednarodnem podnebnem financiranju, vključno z napredkom v okviru člena 2.1(c) Pariškega sporazuma in Dialoga Veredas, ob nadaljnji osredotočenosti na uresničevanje obstoječih zavez in ohranjanje celovitosti predhodno dogovorjenih izidov.
13. POZIVA Evropsko komisijo, naj pripravi pregled mednarodnih tokov podnebnega financiranja iz EU v letu 2025, tudi financiranja iz njenih držav članic in Evropske investicijske banke, da ga bo Svet potrdil pred COP31.